

Overzicht visserijpartnerschapovereenkomsten mei 2015

Partnerschapovereenkomsten in West-Afrika

De Europese Commissie heeft in West-Afrika zowel gemengde overeenkomsten als zogenaamde tonijnakkoorden afgesloten. Bij gemengde akkoorden gaat het om visserij op kleine pelagische soorten, tonijn, heek, garnalen, koppotigen en demersale vis. Bij de tonijnakkoorden gaat het om een netwerk van overeenkomsten dat er voor zorgt dat de EU-vloot migrerende tonijnbestanden kan volgen in de West-Afrikaanse wateren. De EU-vaartuigen moeten zich daarbij houden aan de afspraken over de vangstmogelijkheden gemaakt in het kader van de regionale visserijbeheerorganisatie ICCAT (International Commission on Conservation of Atlantic Tuna).

Vergelijkbaar met de inzet in andere regio's besteedt Nederland in West-Afrika speciale aandacht aan het voorkomen van de vangst van haaien in de tonijnvisserij. In het bijzonder zet Nederland zich in voor het beschermen van de haringhaai, de kortvinmako en de blauwe haai.

Kaapverdië

De eerste overeenkomst met Kaapverdië stamt uit 1990. Het betreft een tonijnovereenkomst. Met name Spanje, Portugal en Frankrijk maken gebruik van het visserijakkoord. Het gaat om tropische tonijnsoorten als skipjack-, grootoog- en geelvintonijn. Het oude protocol liep op 31 augustus 2014 af. Ik heb ingestemd met het onderhandelingsmandaat voor een nieuw vierjarig protocol en u hierover geïnformeerd in mijn brief van 18 september 2013 (TK 21 501-32, nr. 744). In mijn brief van 8 december 2014 (TK 21 501-32, nr. 817) heb ik u op de hoogte gesteld van de voorwaarden van het protocol en over mijn voornemen om in te stemmen met dit protocol. In het kader van dit protocol betaalt de EU voor de toegang tot de wateren van Kaapverdië in totaal € 2,1 mln, waarvan de helft beschikbaar is voor de versterking van de nationale visserijstrategie en bestrijding van de illegale visserij in Kaapverdië. De bijdrage van de Europese visserijsector voor de visserijvergunningen is ten opzichte van het vorige protocol verhoogd en bedraagt € 1,2 mln. De Raad heeft op 16 december 2014 ingestemd met het protocol en het is in afwachting van instemming van het Europees Parlement vanaf die datum *voorlopig* in werking getreden. Het eerste gemengd comité heeft in maart 2015 plaatsgevonden.

Ivoorkust

Het eerste akkoord met Ivoorkust stamt uit 1990. Het is een tonijnovereenkomst. Het huidige protocol loopt tot 30 juni 2018. De EU

betaalt jaarlijks € 680.000. Van dit bedrag is € 25.500 bestemd voor ondersteuning van het visserijbeleid van Ivoorkust. Spaanse, Portugese en Franse vissers maken gebruik van het akkoord. Uw Kamer is over dit protocol geïnformeerd in mijn brief van 26 april 2013 (TK 21 501-32, nr. 704). Ik heb ingestemd met dit protocol. In mijn brief van 3 maart 2014 (TK 21 501-32, nr. 767) heb ik aangegeven dat de Raad heeft ingestemd met dit protocol. Na goedkeuring van het Europees Parlement is het protocol van kracht geworden met een looptijd tot 2018. In oktober 2014 is het gemengd comité in Abidjan bijeengekomen.

Gabon

In 1998 werd een eerste partnerschapovereenkomst afgesloten met Gabon. Het is een tonijnakkoord, waar met name Franse, Spaanse en Portugese vaartuigen gebruik van maken. Het huidige protocol is geldig tot en met 23 juli 2016. Voor dit protocol betaalt de EU jaarlijks € 1,4 mln, waarvan € 450.000 bestemd is voor versterking van de visserijsector in Gabon. Bij dit protocol heb ik me, conform mijn brief aan uw Kamer van 15 juli 2013 (TK 21 504-32, nr. 725), onthouden van stemming. Dit had niet zo zeer een inhoudelijke reden maar was het gevolg van het feit dat de besluitvorming in de Raad plaatsvond in een zo korte periode dat het niet mogelijk was uw Kamer te raadplegen. Nederland heeft hiertegen tevergeefs bezwaar gemaakt. Het protocol is per 14 april 2014 in werking getreden.

Guinee-Bissau

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de EU en Guinee-Bissau is in 1980 afgesloten. Het is een gemengde overeenkomst. Het akkoord omvat naast tonijn ook de visserij op garnalen, koppotigen en demersale soorten. Met name Spaanse, Portugese, Italiaanse, Franse en Griekse vaartuigen maken gebruik van de overeenkomst voor toegang tot de wateren van Guinee-Bissau. Het oude protocol liep op 15 juni 2012 af. De Europese Commissie heeft reeds in februari 2012 overeenstemming bereikt over een nieuw protocol, maar de behandeling in de Raad heeft twee jaar stilgelegen vanwege de staatsgreep in Guinee-Bissau. Met de huidige verbeterde politieke situatie in het land is de Europese Commissie met Guinee-Bissau overeengekomen het protocol te activeren. De jaarlijkse bijdrage van de EU voor de toegang tot de visbestanden in de wateren van Guinee-Bissau bedraagt € 6,2 mln. Voor de ondersteuning van het sectorale visserijbeleid van Guinee-Bissau betaalt de EU daarnaast jaarlijks een bedrag van € 3 mln. Ik heb tegen dit protocol gestemd en uw Kamer hierover op 3 oktober 2014 (TK 21 504-32, nr.806) geïnformeerd. De reden hiervoor is dat de vangstmogelijkheden in het protocol gebaseerd zijn op sterk verouderde informatie. Naar mijn mening

bood dit te weinig inzicht in het beschikbare surplus. De Raad heeft wel ingestemd met het protocol en heeft tot een voorlopige inwerkingtreding besloten vanaf 24 november 2014. Dit in afwachting van de goedkeuring van het Europees Parlement.

Liberia

In mijn brief van 6 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 78) heb ik u geïnformeerd over het mandaat dat de Europese Commissie heeft gevraagd om de onderhandelingen te starten met Liberia over een visserijpartnerschapovereenkomst. Het gaat hier om het afsluiten van een volledig nieuwe visserijovereenkomst. Ik heb ingestemd met het onderhandelingsmandaat. In 2015 hebben inmiddels twee onderhandelingsrondes plaatsgevonden. Een derde ronde staat gepland voor begin juni.

Marokko

De huidige visserijpartnerschapovereenkomst tussen de EU en Marokko is in 2006 vernieuwd. Het gaat om een zogenaamd gemengd akkoord. Behalve tonijn omvat het akkoord ook demersale en pelagische vis. Spanje, Portugal, Italië, Frankrijk, Duitsland, Polen, Litouwen, Letland, Nederland, Ierland en het Verenigd Koninkrijk hebben de afgelopen jaren gebruik gemaakt van de vangstmogelijkheden in het protocol.

Op 15 juli 2014 is een nieuw vierjarig protocol in werking gesteld. De EU betaalt jaarlijks €30 mln, waarvan € 16 mln is bedoeld als vergoeding voor de toegang tot de Marokkaanse wateren, en € 14 mln is geoormerkt voor projecten ten behoeve van de ontwikkeling van de Marokkaanse visserijsector. Bij dit nieuwe protocol heb ik me onthouden van stemming. Dit omdat het naar de mening van het kabinet niet mogelijk was op basis van het protocol te beoordelen in hoeverre de EU-bijdrage daadwerkelijk en op evenredige wijze ten goede komt aan de oorspronkelijke bevolking van de Westelijke Sahara. Verder was ik van mening dat de verhoging van de visserijmogelijkheden voor de pelagische sector onvoldoende was onderbouwd. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 15 oktober 2013 (TK 21 501-32, nr. 753). In mijn brief van 3 oktober 2014 (TK 21 501-32, nr. 806) heb ik uw Kamer geïnformeerd dat het gemengd comité in september 2014 in Rabat bijeen is gekomen. Een volgend gemengd comité zal naar verwachting in het derde kwartaal van 2015 plaatvinden. Uiterlijk één maand voor de aanvang daarvan moet Marokko rapporteren over de besteding van het geld dat is geoormerkt voor ondersteuning van het Marokkaanse sectorale visserijbeleid.

Mauritanië

De eerste partnerschapovereenkomst met Mauritanië werd in 1987 afgesloten. Twaalf lidstaten hebben in het verleden in meerdere of mindere mate gebruik gemaakt van het akkoord. Het laatste tweejarige protocol is in december 2012 in gegaan. De EU betaalde jaarlijks € 70 mln voor het protocol, waarvan € 3 mln was bedoeld voor de ontwikkeling van de Mauritaanse visserijsector. Naast tonijn omvat het protocol garnalen, demersale vis, pelagische vis en krabben. In het verleden omvatte het protocol ook vangstmogelijkheden voor koppotigen, maar deze vangstmogelijkheden zijn in het laatste protocol op nul gezet, omdat Mauritanië hiervoor geen surplus bezat. De Europese visserijsector heeft zich in 2012 verzet tegen het protocol omdat de technische voorwaarden, die onder meer bedoeld waren om de duurzaamheid te waarborgen, een rendabele visserij onmogelijk zouden maken. Ik heb ingestemd met het protocol met de inschatting dat de technische voorwaarden in het gemengd comité tussen Mauritanië en de EU al werkende aangepast zouden moeten worden. Dit is in een aantal stappen in beperkte mate gebeurd, waarna het gebruik geleidelijk is verbeterd.

Ik vind het belangrijk dat de vangstmogelijkheden in het nieuwe protocol op duurzame wijze worden vastgesteld. Het protocol moet voldoende waarde voor zijn geld bieden en hiertoe moeten de technische voorwaarden, waar mogelijk, verder worden verbeterd. Ik kijk scherp naar de voorwaarden die worden gesteld aan het verplicht aan boord nemen van Mauritaanse zeelieden. De voorwaarden moeten werkbaar zijn en mogen de veiligheid aan boord niet in het geding brengen. Ook moet het protocol de verplichtingen van de vlaggenstaat op het gebied van het stellen van eisen aan de bemanning respecteren.

In mijn brief van 7 februari 2014 (TK 21 501-32, nr. 764) heb ik aangegeven wat mijn standpunt is met betrekking tot de onderhandelingen voor een nieuw protocol, dat vanaf december 2014 in werking zou moeten treden. Vervolgens heb ik u in mijn brief van 15 juli 2014 (TK 21 501-32, nr. 797) geïnformeerd over het moeizame verloop van onderhandelingen over het nieuwe protocol. Tijdens een vierde onderhandelingsronde begin oktober 2014 zijn beide partijen niet nader tot elkaar gekomen, waardoor er nu sprake is van een bezinningsperiode. De onderhandelingen over een nieuw protocol liggen sindsdien stil en het oude protocol is op 15 december 2014 verlopen.

Sao Tomé en Príncipe

De eerste overeenkomst tussen de EU en Sao Tomé en Príncipe werd afgesloten in 1984. Het is een tonijnovereenkomst. Het huidige protocol is geldig tot en met 23 mei 2018. De financiële bijdrage van de EU voor dit

protocol is € 385.000 voor toegang gedurende drie jaar en € 350.000 in het vierde jaar. Daarnaast ontvangt Sao Tomé en Príncipe jaarlijks € 325.000 voor versterking van de lokale visserijsector. Ik heb me in 2014 bij dit protocol van stemming onthouden en daarbij mijn zorgen uitgesproken over de haaienvangsten in de wateren van Sao Tomé en Príncipe. Ik heb u over dit standpunt geïnformeerd in mijn brief van 25 april 2014 (TK 21 501-32, nr. 781). In mijn brief van 2 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 787) heb ik opnieuw de ontwikkelingen ten aanzien van dit visserijpartnerschapakkoord weergegeven. Op 9 februari jl. heeft de Raad, na goedkeuring door het Europees Parlement, het protocol aangenomen en is het *formeel* in werking getreden. De laatste keer dat het gemengd comité bijeenkwam kwam, was in augustus 2014.

Senegal

De eerste overeenkomst tussen de EU en Senegal stamt uit 1980, maar er is lange tijd geen geldig protocol geweest. In 2014 heeft de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw protocol. Ook is het partnerschapovereenkomst vernieuwd zodat deze voldoet aan de eisen van het nieuwe Gemeenschappelijke Visserijbeleid. Het nieuwe protocol beperkt zich tot vangstmogelijkheden voor tropische tonijn en zwarte heek. Senegal ontvangt hiervoor jaarlijks een bedrag van € 4.9 mh voor een periode van vijf jaar. Daarnaast is jaarlijks een bedrag van € 750.000 beschikbaar voor de ontwikkeling van de Senegalese visserijsector. Zoals aangegeven in mijn brief aan uw Kamer van 15 september 2014 (TK 21 501-32, nr. 802) heb ik ingestemd met het protocol. Het protocol is op 20 november 2014 in voorlopige werking getreden. Na goedkeuring door het Europees Parlement begin 2015, heeft de Raad op 2 maart 2015 ingestemd met de definitieve toepassing van het protocol.

Akkoorden in de Indische Oceaan

In de Indische Oceaan heeft de Europese Commissie een aantal tonijnovereenkomsten afgesloten. Het beheer van de betrokken tonijnsoorten vindt plaats in de regionale visserijbeheerorganisatie IOTC (Indian Ocean Tuna Commission). Vaartuigen uit Spanje, Italië, Portugal, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk maken gebruik van dit netwerk van overeenkomsten. Op dit moment worden tonijnsoorten in de Indische Oceaan op een duurzaam niveau bevestigd. Nu de dreiging van piraterij in de regio afneemt en daarmee de visserijmogelijkheden weer kunnen toenemen, is het de vraag is of dit ook in de toekomst zo blijft. Binnen de IOTC wordt gesproken over beheermaatregelen, maar dit proces gaat langzaam. Aandachtspunt in de

Indische Oceaan is de bijvangst van haaien en roggen. Zoals vermeld in de kwartaalrapportage van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66) zet de EU zich in het IOTC-kader in voor beschermingsmaatregelen en het ontwikkelen van beheerplannen voor haaien. Dit verloopt moeizaam omdat niet alle IOTC-leden maatregelen wenselijk vinden. Gezien de trage besluitvorming in het IOTC vind ik het wenselijk dat de EU waar mogelijk ook met partnerlanden in deze regio afspraken maakt.

Comoren

Het visserijakkoord met de Comoren is afgesloten in 1988. Het huidige protocol loopt af op 31 december 2016. Met dit protocol is jaarlijks een bedrag van € 600.000 gemoeid waarvan de helft is bestemd voor toegang tot de wateren van de Comoren en de andere helft is geormerkt voor ondersteuning van de visserijsector op de Comoren. In het protocol zijn aanvullende afspraken gemaakt over haaien en roggen. Ik heb u over dit protocol geïnformeerd in mijn brief van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66). Ik heb ingestemd met het protocol. Op 13 mei 2014 heeft de Raad, na goedkeuring van het Europees Parlement, ingestemd met de definitieve toepassing van dit protocol. Een tweede bijeenkomst van het gemengd comité vond plaats op 30 maart-1 april jl.

Madagaskar

De partnerschapovereenkomst met Madagaskar stamt uit 1986. Het laatste protocol liep in december 2014 af. De Europese Commissie heeft in maart 2014 een onderhandelingsmandaat gevraagd voor een nieuw protocol. Zoals aangegeven in mijn brief van 3 april 2014 (TK 21 501-32, nr. 777), heb ik ingestemd met dit mandaat. In juni 2014 heeft de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw protocol. In mijn brief van 8 december jl. (TK 501-32, nr. 817) heb ik u geïnformeerd over het nieuwe protocol met een geldigheidsduur van vier jaar. Voor dit protocol betaalt de EU de eerste twee jaar € 1,6 mln per jaar, waarvan € 0,7 mln is bedoeld voor de ontwikkeling van de visserijsector en het visserijbeleid in Madagaskar. De overige twee jaar betaalt de EU € 1,5 mln waarvan eveneens € 0,7 mln als sectorale ondersteuning. Het beschikbare budget voor sectorale ondersteuning wordt met name ingezet voor de bestrijding van illegale visserij in de wateren van Madagaskar. Ik heb ingestemd met dit protocol. De Raad heeft eind 2014 ingestemd met het protocol dat , in afwachting van de goedkeuring door het Europees Parlement, vanaf 19 december voorlopig in werking is getreden. Op 16 tot 18 februari 2015 vond een gemengd comité plaats.

Mauritius

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de Europese Unie en Mauritius werd in 1989 afgesloten. Het huidige protocol is geldig tot en met 27 januari 2017. Met het protocol is jaarlijks € 660.000 gemoed, waarvan € 302.500 is bestemd voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. Ik heb ingestemd met dit protocol. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 13 september 2012 (TK 32 201, nr. 47). Nadat het Europees Parlement instemde met het protocol, is dit per 28 januari 2014 definitief in werking getreden. Op 9 en 10 maart jl. vond een gemengd comité plaats.

Mozambique

De eerste partnerschapovereenkomst tussen de Europese Unie en Mozambique werd in 1987 afgesloten. Het laatste protocol liep op 31 januari 2015 af. Met het protocol was jaarlijks € 980.000 gemoed, waarvan € 460.000 was geormerkt voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. In mijn brief van 2 juni 2014 (TK 21 501-32, nr. 789) heb ik u geïnformeerd over het onderhandelingsmandaat dat de Europese Commissie heeft gekregen voor de onderhandelingen voor een nieuw protocol. Ik heb ingestemd met dit onderhandelingsmandaat, maar aangegeven dat ik het nieuwe protocol kritisch zal beoordelen op de bijdrage aan de lokale werkgelegenheid en de impact op zeevogels en kwetsbare haaiensoorten. Tijdens de twee onderhandelingsronden zijn beide partijen niet nader tot elkaar gekomen en zijn de onderhandelingen over een nieuw protocol in 2014 stilgelegd. Daar er momenteel geen actief protocol in werking is, wordt de EU-vloot vanaf 1 februari jl. geacht niet te vissen in de wateren van Mozambique.

Tanzania

Er bestaat op dit moment geen visserijpartnerschapovereenkomst tussen Verenigde Republiek Tanzania en de EU. Wel heeft de Europese Commissie mei jl. de Raad een eerste versie van een onderhandelingsmandaat voorgelegd om te komen tot een tonijnvisserijpartnerschapakkoord en -protocol met de Verenigde Republiek Tanzania. Dit voorstel is gebaseerd op de in 2013 in opdracht van de Europese Commissie uitgevoerde ex ante evaluatie. Waar er op dit moment geen visserijpartnerschapovereenkomst met Tanzania bestaat, zijn er wel de Spaanse en de Franse vaartuigen die in de wateren van Tanzania vissen onder private overeenkomsten Tanzania heeft aangegeven een overeenkomst met de EU te willen afsluiten omdat het zonder een akkoord te weinig capaciteit heeft voor het nakomen van haar verplichtingen in het kader van de IOTC.

Voor de EU-vloot is het sluiten van een overeenkomst met Tanzania aantrekkelijk omdat het meer zekerheid biedt voor de toegang tot tonijn en

tonijnachtige soorten in de wateren van Tanzania en langs de kust van Oost Afrika. Een visserijpartnerschapakkoord met de Europese Unie zorgt voor een meer duurzame en verantwoorde visserij in de wateren van Tanzania en draagt bij aan het versterken van het lokale visserijbeleid. Een eerste onderhandelingsronde is voorzien voor juli aanstaande. Voorafgaand zal ik uw Kamer informeren over mijn standpunt ten aanzien van het onderhandelingsmandaat.

Seychellen

De eerste overeenkomst tussen de Europese Commissie en de Seychellen werd afgesloten in 1987. De partnerschapovereenkomst met de Seychellen is de belangrijkste van de tonijnovereenkomsten in de Indische Oceaan. Het huidige protocol is geldig tot en met 17 januari 2020. Met het akkoord is de eerste twee jaar € 5,3 mln gemoeid, waarvan € 2,6 mln is geoormerkt voor ontwikkeling van de lokale visserijsector. Daarna is de jaarlijkse bijdrage € 5 mln, waarvan € 2,5 mln bestemd is voor de ontwikkeling van de lokale visserijsector. U bent over dit akkoord geïnformeerd via mijn brief van 26 november 2013 (TK 32 201, nr. 66). Ik heb me bij de stemming over dit protocol onthouden. Dit omdat er in het akkoord met de Seychellen geen aanvullende afspraken waren gemaakt voor de bescherming van kwetsbare haaien en roggen. Naar aanleiding van de goedkeuring van het Europees Parlement heeft de Raad op 13 mei 2014 ingestemd met de definitieve toepassing van dit protocol. Van 9 tot 12 februari 2015 heeft het gemengd comité plaatsgevonden.

Akkoorden in de Stille Oceaan

In de Stille Oceaan heeft de Europese Commissie drie tonijnovereenkomsten afgesloten. Er zijn verschillende internationale overeenkomsten van toepassing op de tonijnvisserij in het gebied waarin de EU-vaartuigen binnen de kaders van deze overeenkomsten vissen, die in grote lijnen binnen de kaders van drie organisaties vallen:

De *Western and Central Pacific Fisheries Commission* (WCPFC) is de regionale visserijmanagementorganisatie. De Europese Commissie is lid. De WCPFC is in hoge mate het centrale besluitvormingsorgaan waar het de visserij in de regio betreft, met name waar het gaat om het nemen van maatregelen met betrekking tot visserijinspanning en toegestane vangst. Wel zijn besluiten van de organisatie vaak gevoed door overeenkomsten in andere regionale organisaties zoals de *Forum Fisheries Agency* (FFA) en de Naura-overeenkomst. De FFA is een organisatie van kuststaten, die alle ook lid zijn van de WCPFC. Deze organisatie coördineert onder andere de

regionale registratie van vaartuigen van derde landen en het regionale Vessel Monitoring Systeem. De Nauru-overeenkomst is een subregionale overeenkomst tussen acht eilandstaten in de Stille Oceaan, waaronder Kiribati, Micronesië en de Salomonseilanden. Ook deze organisatie heeft mede tot doel de toegang van buitenlandse vaartuigen te coördineren. De overeenkomsten in de Stille Oceaan zijn voor de Europese Commissie van strategisch belang. In 2006 heeft de Commissie een plan gepresenteerd voor een versterkt partnerschap met de zogenaamde ACP-lidstaten (landen in Afrika, de Caribische Zee en de Stille Oceaan) in de Stille Oceaan. De visserijpartnerschapakkoorden vormen daar een belangrijk onderdeel van.

Cookeilanden

De Europese Commissie heeft in 2013 een mandaat gevraagd voor de onderhandelingen over het afsluiten van een partnerschapovereenkomst met de Cookeilanden. Ik heb ingestemd met dit onderhandelingsmandaat. U bent over mijn standpunt geïnformeerd in mijn brief van 4 juli 2013 (TK 21 501-32, nr. 723). De datum voor de tweede onderhandelingsronde is nog niet bekend.

Kiribati

De eerste partnerschapovereenkomst met Kiribati stamt uit 2003. Het was de eerste overeenkomst in de Stille Oceaan. Franse, Spaanse en Portugese vaartuigen maken gebruik van het akkoord. Met dit akkoord is jaarlijks een bedrag van € 1.325.000 gemoeid. Hiervan is jaarlijks een bedrag van € 350.000 geormerkt voor sectorbeleid. Ik heb ingestemd met dit protocol. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 13 september 2012 (TK 32 301, nr. 47). Het huidige protocol loopt op 15 september 2015 af. In mijn brief van 8 december 2014 (TK 21501-32, nr. 817) heb ik u op de hoogte gebracht van het onderhandelingsmandaat voor een nieuwe protocol dat de Europese Commissie aan de Raad heeft voorgelegd. Gelet op de inzet van het mandaat heb ik ingestemd met dit onderhandelingsmandaat. De eerste onderhandelingsronde heeft in mei jl. plaatsgevonden.

Salomonseilanden

Het eerste akkoord met de Salomonseilanden werd afgesloten in 2006. Hoewel het huidige visserijakkoord tot 8 oktober 2015 geldig is, is er geen actief protocol in werking. Het laatste protocol liep op 9 oktober 2012 af. De Europese Commissie heeft in 2012 een mandaat ontvangen om over een nieuw protocol te onderhandelen, maar de onderhandelingen liggen sinds augustus 2012 stil. Ik heb ingestemd met het onderhandelingsmandaat en daarbij aangegeven dat ik zal beoordelen of het uiteindelijke resultaat in

overeenstemming is met de beheermaatregelen van de regionale beheerorganisaties. U bent hierover geïnformeerd in mijn brief van 20 april 2012 (TK 21 501-32, nr. 583).

Groenland

De toegang tot de wateren van Groenland is geregeld in een protocol dat loopt van 1 januari 2013 - 31 december 2015. Hierdoor beschikken Denemarken, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Spanje en Portugal over vangstmogelijkheden voor met name lodde, roodbaars, garnalen en heilbot. De verkregen vangstmogelijkheden worden door de EU ook ingezet voor de ruil van vangstmogelijkheden met Noorwegen. Met het huidige protocol is bijna € 18 mln gemoeid met de mogelijkheid om tot €1,5 mln bij te betalen voor additionele vangstmogelijkheden. In de partnerschapovereenkomst met Groenland is eveneens een mensenrechtenclausule is opgenomen.

Op 20 maart jl. hebben Groenland en de Europese Commissie overeenstemming bereikt over een nieuw protocol met een 5-jarige looptijd (1/1/2016 – 31/12/2020). Dit nieuwe protocol moet nog bekrachtigd worden door de Raad en het Europees Parlement. Voorafgaand zal ik de Kamer hierover informeren. Het nieuwe protocol betreft een evenwichtig pakket afspraken met een totale jaarlijkse waarde van € 161 mln uit het EU-budget en een kleine verhoging van de sectorbijdragen voor toegang ten opzichte van het lopende protocol. Het continueert de visserij door EU-schepen in Groenlandse wateren en is in lijn met het hervormde Gemeenschappelijke Visserijbeleid. Het versterkt duurzame visserij doordat de vangstmogelijkheden gebaseerd zullen worden op quota die in overeenstemming zullen zijn met het best mogelijke wetenschappelijke advies. Het biedt de EU ook de mogelijkheid om aanvullende en nieuwe visserijmogelijkheden te accepteren, indien Groenland deze aanbiedt. Het is voor de EU qua economische waarde het op twee na belangrijkste protocol.

Partnerschapakkoorden die niet meer in werking zijn of zijn opgeschort

Equatoriaal Guinea

Er is op dit moment geen protocol met Equatoriaal Guinea. Het laatste geldige protocol liep op 30 juni 2001 af. Er zijn op dit moment geen nieuwe onderhandelingen met Equatoriaal Guinea gepland. Het ging om een tonijnovereenkomst. Met name Spaanse, Portugese, Franse en Italiaanse vaartuigen maakten gebruik van de overeenkomst.

Gambia

Het laatste protocol betrof de periode 1993-1996. Het betrof een gemengd akkoord. Naast toegang voor de tonijnvaartuigen betrof het ook vaartuigen voor demersale visserij. Er zijn op dit moment geen nieuwe onderhandelingen met Gambia gepland. De Europese vloot kan onder private licenties toegang verkrijgen tot wateren van Gambia. Een verzoek daartoe wordt geacht via de Europese Commissie te verlopen.

Guinee

In 2008 heeft de Europese Commissie een nieuwe overeenkomst met een driejarig protocol afgesloten met Guinee omtrent toegang van tonijnvaartuigen tot de wateren van Guinee. De overeenkomst en het protocol zijn in 2009 voor korte tijd voorlopig van kracht geweest, maar is daarna ingetrokken. De reden daarvan was de gewelddadige onderdrukking door overheidstroepen van een burgerprotest op 28 september 2009. Er zijn op dit moment geen nieuwe onderhandelingen met Guinee gepland.

Micronesië

Het eerste akkoord met Micronesië is afgesloten in 2007 en het eerste protocol had een werkingsperiode van drie jaar. Deze overeenkomst is echter mislukt. Dankzij een nieuwe poging in 2010 is overeenstemming bereikt over een nieuw protocol. In mijn brief van 17 december 2010 (TK 21501 – 32, nr. 427) heb ik uw Kamer geïnformeerd dat de Raad het besluit tot ondertekening en voorlopige toepassing heeft aangenomen. Met dit akkoord is jaarlijks een bedrag van € 559.000 gemoeid, waarvan € 150.800 is geoormerkt voor de ondersteuning van de visserijsector in Micronesië. Dit protocol is echter, in afwachting van het ratificatieproces in Micronesië, nog altijd niet in werking getreden.